

اسلام و پژوهش‌های روان‌شنختی

سال هشتم، شماره دوم، پیاپی ۱۸، پاییز و زمستان (۱۴۰۱) (ص ۷-۲۵)

مدل مفهومی انگیزش-پیشرفت در منابع اسلامی

The Conceptual Model of the Achievement Motivation in the Islamic Sources

سید علی اشرفزاده / دانشجوی دکتری روانشناسی، گروه قرآن و روان‌شناسی، دانشگاه جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران.

دکتر محمد صادق شجاعی / استادیار روان‌شناسی جامعه المصطفی العالمیه، قم، ایران.

Seyyed ali Ashrafzadeh / PHD student of Psychology, Quran and Psychology Department, Al_Mustafa International University, Qom,Iran. ir.s.a.a2410@gmail.com

Mohammad Sadeq Shujaie / Assistant Professor, Imam Khomeini Educational and Research Institute, Qom, Iran.

Abstract

This study aimed to obtain the components of the achievement motivation in the Islamic sources. The method of the study was ‘the qualitative analysis of the content of the religious texts’, which was applied to understand and deduce the psychological teachings derived from the Islamic sources (Shoja'i, 2020). For this purpose, in the first step of this study, the concepts and statements related to the achievement motivation in the Islamic sources were investigated and collected. In the second step, the collected concepts and statements were studied using the principles of text preprocessing such as synonymy, polysemy, and semantic fields. In the last step, five components of the achievement motivation were identified: ‘desire to be front’, ‘utilitarianism’, ‘probability of success’, ‘strength of motivation’, and ‘the perceived moral support’. Then, in order to examine the content-related validity, their components and documentations through a survey form were offered to 13 religious and psychological experts, and

چکیده

پژوهش حاضر با هدف دستیابی به مدل مفهومی انگیزش-پیشرفت در منابع اسلامی، صورت گرفته است. روش به کار رفته در این پژوهش، «تحلیل کیفی محتوای متون دینی» بود که برای فهم و استنباط آموزه‌های روان‌شنختی از منابع اسلامی کاربرد دارد. بدین منظور ابتدا مفاهیم و گزاره‌های مرتبط با انگیزش-پیشرفت در منابع اسلامی بررسی و گردآوری شد. در مرحله بعد، مفاهیم و گزاره‌های گردآوری شده با استفاده از اصول پیش‌پردازش متن، مانند هم‌معنایی، چندمعنایی و حوزه‌معنایی مورد بررسی قرار گرفت به منظور بررسی روایی محتوایی، مؤلفه‌ها و مستندات مربوطه در اختیار ۱۳ نفر از کارشناسان قرار گرفت و نظر ایشان در مورد برداشت‌های انجام شده در یک مقیاس چهار درجه‌ای از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف مشخص شد و نظر کارشناسان نیز بررسی و یافته‌ها با ۸۵٪ درصد تأیید

they were asked to comment, by using an four-point agree, disagree scale from 'I strongly agree' to 'I strongly disagree', on the derived conceptions from the obtained documentations and conceptual components for the achievement motivation. The comments of the experts were confirmed with accuracy more than 0.85%.

Keywords: motivation, the achievement motivation, content-related validity, Islamic sources, Islamic Psychology.

شد. طبق نتایج به دست آمده ۵ مؤلفه برای انگیزش-پیشرفت شناسایی شد که شامل «میل به پیشتازی»، «فایده‌نگری»، «احتمال موفقیت»، «نیرومندی انگیزه» و «حمایت معنوی ادراک شده» است.

کلیدواژه‌ها: انگیزش، انگیزش-پیشرفت، میل به پیشتازی، احتمال موفقیت، مدل مفهومی، منابع اسلامی.

مقدمه

انگیزش یکی از موضوعات مهم و اساسی در روان‌شناسی است. موضوع انگیزش، بررسی علل رفتار است. ازین‌رو، انگیزش به عامل نیرودهنده، هدایت‌کننده و نگه‌دارنده رفتار تعریف شده است (ریو، ۲۰۱۸، ص ۷). از نظر قلمرو معنایی، انگیزش عوامل و فرایندهای گوناگونی از جمله نیازها، باورها، اهداف، کشاننده‌ها، محرك‌ها و روابط میان آنها را در برمی‌گیرد (هوی و میسکل، ۲۰۰۸).

یکی از محورهای مهم بحث انگیزش را، انگیزش-پیشرفت تشکیل می‌دهد (آلدرمن، ۳، ۲۰۱۳). از نظر مک‌کلنلد و همکاران^۳، انگیزش-پیشرفت، عبارت است از میل به انجام دادن خوب کارها در مقایسه با معیار برتری، با توجه به تفاوت افراد در شدت نیاز به پیشرفت، با فرض وجود یک نیاز مخالف که همان نیاز پرهیز از شکست است. طبق تعریف ویلدر^۴ (۱۹۸۹) انگیزش-پیشرفت عبارت است از میل، اشتیاق، تلاش و کوششی که افراد برای رسیدن به هدف یا تسلط بر امور، افراد یا اندیشه‌ها و نیز دستیابی به یک معیار متعالی، از خود نشان می‌دهند.

با توجه به اهمیت انگیزش-پیشرفت، برخی محققان سعی کرده‌اند زمینه‌ها و مؤلفه‌های انگیزش-پیشرفت را مورد مطالعه قرار دهند. تحقیقات مختلف نشان داده

1. Reeve, J.

2. Hoy, W.K. & Miskel, C.G.

3. Alderman, M. K.

4. McClelland, D. C., Atkinson, J. W., Clark, R. A., & Lowell, E. L.

5. Vilder.

است که انگیزش-پیشرفت به عنوان یکی از انگیزه‌های مهم اجتماعی و یکی از ویژگی‌های شخصیتی هر فرد است که چگونگی آن بین افراد، متفاوت است و براساس آن می‌توان رفتارهای خاص آنان را پیش‌بینی کرد (ویکفیلد^۱ و همکاران، ۲۰۲۱). انگیزش-پیشرفت، گرایشی است برای ارزیابی همه‌جانبه عملکرد خود، با توجه به عالی‌ترین معیارها، تلاش برای موفقیت در عملکرد و برخورداری از لذتی که با موفقیت در عملکرد همراه است. با توجه به تفاوت میزان انگیزش-پیشرفت، افراد دارای نیاز به پیشرفت زیاد، عموماً با هیجان‌های گرایشی مثل امید، غرور و خشنودی پیش‌بینانه، پاسخ می‌دهند. و از سوی دیگر افراد دارای نیاز به پیشرفت کم، عمدتاً با هیجان‌های اجتنابی مثل اضطراب، حالت تدافعی و ترس از شکست، پاسخ‌های رفتاری افراد به معیارهای برتری با هم متفاوت است. وقتی که افراد با فرصت پرداختن به کاری مواجه می‌شوند که معیارهای برتری، نقش مهمی در تحقق آن دارد، در انتخاب، نهفته‌گی، تلاش، پایداری و میل به پذیرفتن مسئولیت شخصی، برای پیامدهای بعدی آن، تفاوت‌هایی را نشان می‌دهند (ظهیری، ۱۳۸۸، ص ۷۱). انگیزش-پیشرفت، میل یا اشتیاق فرد برای کسب موفقیت در موقعیت‌هایی است که موفقیت در آنها به کوشش و توانایی فرد وابسته است. پژوهش‌های انجام شده در زمینه انگیزش-پیشرفت نشان داده‌اند که افراد از لحاظ این نیاز با هم تفاوت دارند. برخی از افراد دارای سطح بالایی از انگیزه هستند و در رقابت با دیگران می‌کوشند. و برخی دیگر انگیزه چندانی برای پیشرفت و موفقیت ندارند و از ترس شکست، آماده خطر کردن برای کسب موفقیت نیستند. افراد دارای سطح انگیزش-پیشرفت بالا برای حل مشکلات و رسیدن به موفقیت بسیار کوشاند. این افراد حتی پس از آن که شکست می‌خورند دست از تلاش بر نمی‌دارند و تا رسیدن به موفقیت به کوشش ادامه می‌دهند (سیف، ۱۴۰۱).

انگیزش-پیشرفت به صورت ویژه‌ای اشاره به انگیزه مربوط به عملکرد در وظایف دارد که در آن معیارهایی برای قضاوت درباره موفقیت یا شکست وجود دارد. نمونه‌هایی از این نوع وظایف فعالیت‌های مدرسه، فعالیت‌های کاری و فعالیت‌های ورزشی رقابتی است که در تمامی این فعالیت‌ها، رقابت، بخش مهمی از این انگیزه برای دستیابی است. انگیزش در همه انواع خود بیشترین قابلیت مشاهده مستقیم در سطح انرژی و رفتارهای فرد را دارد است و از منظر تاریخی، سائق‌ها، نیازها و تقویت‌ها به عنوان منابع اصلی انگیزش پیشنهاد شده است (واینر^۲). افرادی که نیاز به پیشرفت در آنها نیرومند است، می‌خواهند کامل و

1. 4 Wigfield, A.

2. Weiner,B.

شکوفا شوند و عملکرد خود را بهبود بخشنند. آنان وظیفه شناسند و ترجیح می‌دهند کارهایی را انجام بدهند که چالش برانگیز باشد و به کاری دست بزنند که ارزیابی پیشرفت آنان به نحوی، خواه با مقایسه آن با پیشرفت سایر مردم یا بر حسب ملاک‌های دیگر، امکان‌پذیر باشد. به بیان دیگر، پیشرفت رفتاری، مبتنی بر وظیفه است که اجازه می‌دهد عملکرد فرد طبق ملاک‌های وضع شده درونی یا بیرونی، مورد ارزیابی قرار گیرد که در برگیرنده فرد در مقایسه با دیگران است یا به نحو دیگری در برگیرنده نوعی ملاک‌های عالی است. به همین جهت یکی از متغیرهای مهم برای پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی محسوب می‌شود (کورو^۱ و همکاران، ۲۰۲۱).

انگیزش-پیشرفت در آموزه‌های دینی نیز مورد توجه بوده است و واژه‌ها و مفاهیم زیادی در منابع اسلامی وجود دارد که با انگیزش-پیشرفت در ارتباط است (شجاعی، ۱۳۹۷، ص ۱۳۲). چنانچه برخورداری افراد از انگیزش-پیشرفت در سایه مفاهیم مرتبط، در آیات و روایات، ستوده شده است. به عنوان مثال: خداوند در قرآن یکی از ویژگی‌های مؤمنان را چدّ و جهد (که جهاد هم از همین واژه گرفته شده) بیان کرده است. «وَجَاهُدُوا فِي الٰهِ حَقّ جِهَادِهِ وَالْإِجْتِهَادِ وَالثَّأْهَابِ» (حج، ۷۸). امام علی علیه السلام نیز در این رابطه می‌فرمایند: «عَلَيْكُم بالجِدِّ وَالْإِجْتِهَادِ وَالثَّأْهَابِ وَالاستِعْدَادِ» (حرّ عاملی، ۱۴۱۴ ق، ج ۱، ص ۹۲): بر شما باد به تلاش و سخت‌کوشی و مهیا شدن و آماده گشتن.

از نظر اسلام انسان ذاتاً کمال طلب بوده و به دنبال رفع و رهایی از نواقص خود است. چنانچه در بیانی نورانی از امام علی علیه السلام آمده است: «مِنْ كَمَالِ الإِنْسَانِ وُفُورَ فَضْلِهِ، اسْتِشْعَارُهُ بِنَفْسِهِ النُّفَصَانَ» (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰ ق، ۹۴۴۲). از این موضوع شاید بتوان استنباط کرد که میل به پیشرفت به صورت فطری در انسان وجود دارد. در واقع، انسان در درون فطرت خویش کششی را به سوی کامل شدن، بالندگی و شکوفا کردن توانایی‌های بالقوه خویش می‌آید (شجاعی، ۱۳۹۷، ص ۱۳۳). بنابراین، مفهوم کمال و کمال‌جویی نیز با انگیزش-پیشرفت در ارتباط است.

یکی دیگر از مفاهیم مرتبط با انگیزش-پیشرفت در آموزه‌های دینی، واژه «کدح» است. چنانچه خداوند در قرآن‌کریم، همه انسان‌ها را مورد خطاب قرار داده و می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادُحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ» (انشقاق، ۶): ای انسان تو با تلاش و رنج و زحمت به سوی پروردگاری پیش می‌روی و سرانجام او را ملاقات خواهی کرد. این آیه

همه انسان‌ها را مخاطب ساخته و سرنوشت آنها را در مسیری که در پیش روی دارند، برای آنها روش می‌کند. تعبیر «کدح» در این آیه، اشاره به تلاش و کوشش، همراه با سختی دارد. از سوی دیگر، مضمون این آیه اشاره به یک اصل اساسی در زندگی دارد و آن اینکه زندگی، همواره با رنج و سختی همراه است. حتی اگر هدف، رسیدن به متاع دنیا باشد. تا چه رسد به اینکه هدف، آخرت و نیل به سعادت جاودان و قرب پروردگار باشد. وقتی افراد، طبیعت زندگی دنیا را درک می‌کنند، بهتر می‌توانند انگیزش-پیشرفت را در خود تقویت کنند.

یکی دیگر از مفاهیم مرتبط در منابع اسلامی، دوام و پایداری می‌باشد که در آیات و روایات با عنوان کلمه صبر و استقامت از آن تعبیر شده است. همان‌گونه که خداوند متعال خطاب به پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ» (هوٰد، ۱۱۲)؛ برای کاری که مأمور شدی، پایدار باش! و نیز در خطاب دیگری که خداوند دو مفهوم صبر و تقوا را از جمله ارکان امور برمی‌شمارد. «وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقَوْا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ» (آل عمران، ۱۸۶)؛ اگر استقامت کنید و تقوا پیشه سازید، این از کارهای مهم و قابل اطمینان است همچنین در برخی روایات نیز ظاهرآ، لزوم توجه به مفاهیم ایجادی و استمرار بخش انگیزش-پیشرفت، هر دو مورد توصیه قرار گرفته است. برای مثال امام علی علیه السلام می‌فرمایند: «الْعَمَلُ الْعَمَلُ ثُمَّ النِّهَايَةُ وَالنِّهَايَةُ الْإِسْتِقَامَةُ ثُمَّ الصَّبْرُ وَالوَرَعُ الْوَرَعُ، إِنَّ لَكُمْ نَهَايَةً فَانْتَهُوا إِلَى نَهَايَتِكُمْ» (دشتی، ۱۳۹۷، ص ۳۳۴)؛ به جد، عمل کنید و حتماً آن را به پایانش رسانید و در آن مسیر پایداری کنید، آنگاه سخت، شکیبایی ورزید و به راستی پارسا باشید همانا شما را پایانی است؛ پس، خود را به آن پایان (بهشت) رسانید. با وجود محتواهای غنی در آیات و روایات، مدل مفهومی انگیزش-پیشرفت بر اساس منابع اسلامی مورد بررسی قرار نگرفته است. در پژوهش‌های گذشته مطالعات نوعاً بر هیجان‌های مرتبط با پیامدهای موفقیت و شکست و فعالیت‌های مرتبط با پیشرفت متمرکز شده‌اند. پژوهش حاضر، با هدف دستیابی به مدل مفهومی انگیزش-پیشرفت در منابع اسلامی انجام شده است.

روش پژوهش

روش بهکاررفته در این تحقیق تحلیل کیفی محتوای متون دینی (شجاعی، ۱۳۹۹) است. جامعه متند این پژوهش، قرآن کریم و منابع حدیثی شیعه بود. نمونه‌گیری به صورت شبکه‌ای¹ و واحدهای نمونه‌گیری، گزاره‌های ناظر به انگیزش-پیشرفت بودند. مستندات

1. Network sampling.

مربوط به انگیزش-پیشرفت در چند مرحله به صورت زیر گردآوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مرحله اول: مشاهده نظاممند (شناسایی گزاره‌های مرتبط با استناد در قرآن بر اساس دو استراتژی جستجوی واژگانی و متن خوانی باز) مرحله دوم: غرقه شدن در محتوا (بررسی معنای ظاهری، معناکاوی و تفسیر، ورود به لایه‌های پنهان متن، استدلال و نتیجه‌گیری). مرحله سوم: صورت‌بندی یافته‌ها (تشکیل حوزه‌های معنایی، کشف ساختارها و مضماین پایه، یکپارچه‌سازی). مرحله چهارم: بازآفرینی و ارائه (عملیاتی‌سازی و ایجاد ساخته‌های مفهومی هم‌گرا با ادبیات روان‌شناسی). مرحله پنجم: اعتبارسنجی یافته‌ها. در روش تحلیل کیفی محتوای متون دینی از دو اصطلاح «متقن بودن» و «مفید بودن» [کاربرد پذیری] به ترتیب برای اطمینان از تطابق یافته‌ها با محتوای متون دینی و کاربرد یافته‌ها در قلمرو روان‌شناسی استفاده می‌شود (شجاعی، ۱۳۹۹). بر این اساس، یک پژوهش زمانی متقن است که اگر محقق دیگری با همان خط‌مشی و روش، کار را دنبال کند به نتیجه مشابهی برسد. بدین منظور، ضمن تهیه جدولی مشتمل بر توضیح فرایند استنباط سبک‌های اسناد در قرآن از ۱۳ کارشناس متخصص علوم اسلامی و روان‌شناسی خواسته شد: (۱) میزان مطابقت و ضرورت محتوای استنباطی را با مستندات و موضوعات در یک طیف لیکرت چهار درجه‌ای مشخص کنند، (۲) مفید بودن و کاربرد پذیری یافته‌های این پژوهش را در روان‌شناسی تعیین کنند.

یافته‌های پژوهش

در ابتدا مفاهیم و گزاره‌های مرتبط با انگیزش-پیشرفت در منابع اسلامی شناسایی شد. یکی از کلیدوازه‌های اصلی کلمه سبقت بود. از ۳۷ مرتبه‌ای که سبق و مشتق آن در قرآن کریم به کاررفته، هشت مورد اسم فاعل «سابق» است که در تمامی این موارد معنای پیشی‌گرفتن وجود دارد. برای مثال؛ در دو آیه (بقره، ۱۴۸ و مائدہ، ۴۸) توصیه به امت مسلمان برای پیشی‌گرفتن در خیرات است. یک آیه (حدید، ۲۱) توصیه به انسان‌ها برای پیشی‌گرفتن به سوی بخشایش پروردگار و بهشت و پنج آیه وصف‌هایی درباره برخی از «سابقون» است، مانند؛ برادرانی که در ایمان مقدم بوده‌اند (حشر، ۱۰)، نخستین مسلمانان از مهاجران و انصار (توبه، ۱۰۰)، وارثان کتاب‌های آسمانی (فاطر، ۳۲) و برخی از مؤمنان و مقربان (مؤمنون، ۶۱) و واقعه، (۱۰). در این موارد، واژه سابقون برای توصیف کسانی به کاررفته است که در نیکی‌ها (خیرات) جلودار هستند، از جمله در ایمان یا در عمل به دستورهای کتاب‌های آسمانی

نسبت به دیگران پیشتازند و از انگیزش-پیشرفت بالایی برخوردارند. ویژگی‌های این افراد با ویژگی‌های مؤمنان حقیقی مشابه است، چنان‌که مطابق آیه ۵۷ تا ۶۱ سوره مؤمنون، افرادی که در کارهای نیک شتاب می‌کنند و در آن سبقت می‌گیرند، کسانی هستند که از خشیت پروردگار می‌ترسند، به نشانه‌های او ایمان دارند، به او شرک نمی‌ورزند، از آنچه خدا به ایشان داده اتفاق می‌کنند و همواره در اندیشه بازگشت به سوی پروردگارند.

براساس یافته‌های این پژوهش واژه‌های سرعت، جد و جهد، کدح و کد نیز با انگیزش-پیشرفت در ارتباط است. برای مثال، خداوند می‌فرماید: «إِنَّهُمْ كَانُوا يَسْأَرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَا رَغْبًاً وَرَهْبًاً» (انبیاء، ۹۰)؛ آنان همواره در کارهای خیر به سرعت اقدام می‌کردند؛ و در حال بیم و امید ما را می‌خوانند. در جای دیگر می‌فرماید: «وَمِنْهُمْ سَابِقُ بِالْخَيْرَاتِ يُإِذْنَ اللَّهِ، ذلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ» (فاطر، ۳۲)؛ و گروهی به اذن خدا در نیکی‌ها (از همه) پیشی‌گرفتند، و این، همان فضیلت بزرگ است. در یک مورد دیگر افراد را به سبقت گرفتن از دیگران در انجام امور خیر تشویق و تحریض کرده است: «فَآتَيْنَاهُمْ سَابِقُ الْخَيْرَاتِ» (بقره، ۱۴۸).؛ در نیکی‌ها (بر یکدیگر) سبقت جویید. واژه سرعت نیز به این حوزه معنایی ارتباط دارد. «سرعت» عبارت است از شتاب داشتن؛ که این معنی، هم در اجسام کاربرد دارد و هم در کارها (قرشی، ۱۳۷۸ ش، ج ۳، ص ۲۵۵) سبقت در کار خیر و سرعت در آن، از صفات پسندیده به حساب می‌آیند، اما عجله در کارها چه کار خوب باشد و چه بد، از صفات نکوهیده و ناپسند است (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ ق، ص ۴۵۷).

مفهوم دیگری که به این حوزه معنایی مربوط می‌شود، جد و جهد است (مصطفی و همکاران، ۱۴۲۷ ق، ص ۱۰۹). که هر دو به معنای تلاش و کوشش برای انجام رفتار است. خداوند در قرآن، یکی از ویژگی‌های مؤمنان را جد و جهد بیان کرده است. جهاد هم از همین واژه گرفته شده است. خداوند درباره مؤمنان می‌فرماید: «وَجَاهُدُوا فِي اللَّهِ حَقًّا جَهَادِهِ...» (حج، ۷۸)؛ و در راه خدا جهاد کنید، و حق جهادش را ادا نمایید. علی عَلَيْهِ الْكَفَاف می‌فرمایند: «عَلَيْكُمُ الْجِدْ وَالْإِجْهَادُ وَالثَّأْهَبُ وَالاستِعْدَادُ» (حرّ عاملی، ۱۴۱۴ ق، ج ۱، ص ۹۲)؛ بر شما باد به تلاش، سخت‌کوشی، مهیا شدن و آماده گشتن. به لحاظ لغوی همه این مفاهیم با انگیزش-پیشرفت ارتباط دارد.

واژه‌های کدح و کد نیز در این حوزه معنایی قرار می‌گیرند (فراهیدی، ۱۴۱۰ ق، ج ۵، ص ۱۴). خداوند در قرآن می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رِبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ» (إنشقاق، ۶)؛ ای انسان تو با تلاش و رنج و زحمت به سوی پروردگارت پیش می‌روی و

سرانجام او را ملاقات خواهی کرد. این آیه همه انسان‌ها را مخاطب ساخته و سرنوشت آنها را در مسیری که در پیش روی دارند، برای آنها روشی می‌کند. زندگی، همواره با رنج و سختی همراه است. حتی اگر هدف، رسیدن به متعای دنیا باشد. تا چه رسد به اینکه هدف، آخرت و نیل به سعادت جاودان و قرب پروردگار باشد. وقتی افراد، بتوانند طبیعت زندگی دنیا را درک کنند، بهتر خواهند توانست که انگیزش-پیشرفت را در خود تقویت کنند. و نیز روایت دیگری با مضمون «مَنْ أَكَلَ مِنْ كَذَّابٍ يُوَدِّعُ مَرَّ عَلَى الصِّرَاطِ كَالْبَرِقِ الْخَاطِفِ» (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۴۴، ص ۱۹۶)؛ هرکه از دسترنج خود بخورد، مانند برق جهنده از صراط بگذرد از آیات و روایات استفاده می‌شود که در کارهای خیر باید پیشتابز، پیشاهمنگ و کوشای بود و گویی سبقت را از دیگران بروید. پایداری و استقامت نیز مهم است. چنانچه خداوند می‌فرماید: «وَأَن لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً غَدَقاً» (جن، ۱۶)؛ و اینکه اگر آنها [= جن و انس] در راه (ایمان) استقامت ورزند، با آب فراوان سیرابشان می‌کنیم. «ماء غدق» یعنی سیراب کردن از آب فروان و آب زلال که طبق گفته مفسرین، کنایه از حل همه مشکلات زندگی است. مضمون آیه این است که اگر در این راه پافشاری کرده و درست حرکت کنید، مسلماً مشکلات زندگی هم حل خواهد شد و گرفتاری‌ها برطرف خواهد گردید.

سرانجام تحلیل و بررسی آیات و روایات نشان داد که انگیزش-پیشرفت در منابع اسلامی دارای پنج مؤلفه میل به پیشتابزی، فایده‌نگری، احتمال موفقیت، نیرومندی انگیزه و حمایت معنوی ادراک شده است. مستندات و محتواهای استنباطی مربوط به مؤلفه‌های پنج گانه در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

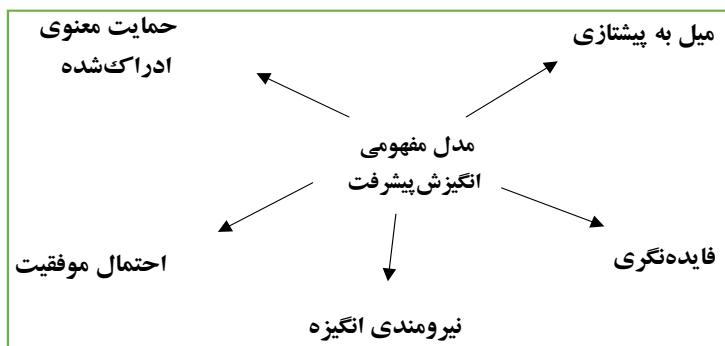
جدول ۱: مستندات و محتواهای استنباطی مربوط به مؤلفه‌های پنج گانه

نام گانه	محتواهای استنباط شده	گزاره‌ها و مستندات
۱	تلاش مجدانه	«وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَذِلَّنَاهُمْ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلَى الْمُخْسِنِينَ» (عنکبوت، ۶۹).
۲	روحیه سیری ناپذیری	«مَهْمُومُونَ لَا يَسْبَغُانِ؛ طَالِبُ عِلْمٍ، وَ طَالِبُ دُنْيَا» (نهج البلاغه، حکمت ۴۵۷).
۳	پویایی، فعل ابدون، حرکت رو به پیشرفت	«لَسْتُ أُحِبُّ أَنْ أُرِيَ السَّقَابَ مِنْكُمْ إِلَّا غَادِيًّا فِي حَالَيْنِ : إِمَّا عَالِيًّا أَوْ مُعَلَّمًا ...» (مالی طوسی، ص ۳۵۳).
۴	نکوهش در جا زدن و تشویق به پیشرفت	«مَنْ اسْتَوَى يَوْمَهُ فَهُوَ مَغْبُونٌ وَ مَنْ كَانَ آخِرُ يَوْمِهِ شَرَّهُمَا فَهُوَ مَلْعُونٌ وَ مَنْ لَمْ يَعْرِفِ الرِّيَادَةَ فِي نَفْسِهِ فَهُوَ فِي قُقَصَانِ وَ مَنْ كَانَ إِلَى النُّقَصَانِ فَالْمَوْتُ حَيْرٌ لَهُ مِنَ الْحَيَاةِ» (بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۲۷).
۵	نکوهش کسان و تنبیلی	«... مَنْ كَسِيلٌ عَنْ أَمْرِ دُنْيَا فَهُوَ عَنْ أَمْرِ آخِرَتِهِ أَكْسُلٌ» (الكافی، ج ۵، ص ۸۵).

	عقاید اندیشی	«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُنْظِرُنَّ نَفْسًا مَا قَدَّمْتَ لِعِدَٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ حَسْبُكُمْ إِنَّمَا تَعْمَلُونَ» (حشر: ۱۸).	۱
۲: چشمگیری	رنج گریزی	«وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبُّ ابْنِ لَهٖ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجَّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَّلَهُ وَجْهِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ» (تحريم: ۱۱).	۲
	رستاگاری حقیقی	«قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَكِّاها» (شمس: ۹).	۳
	جلب رضایت الهی	«لَا تُنْسخِطُوا اللَّهَ بِرِضاً أَخِيدُ مِنْ خَلْقِهِ وَلَا تَقْبَوْا إِلَى أَخِيدٍ مِنَ الْخَلْقِ بِتَبَاعِيدٍ مِنَ اللَّهِ» (کافی، ج: ۸، ص: ۸۱).	۴
	گشايش بعد از سختی	«.... لَا يَكِلُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا أَتَاهَا سِيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُشْرِ يُسْرًا» (طلاق: ۷).	۱
۳: موقوفات	خبرگری، وزیدگی، آمادگی عملی	«كُلُّ نَجْدَةٍ يَخْتَاجُ إِلَى الْعُقْلِ وَكُلُّ مَعْوَنَةٍ يَخْتَاجُ إِلَى الْأَسْجَارِ» (بحارالأنوار، ج: ۷۵، ص: ۷).	۲
	نگرش واقع بینانه	«مَنْ تَكَلَّفَ مَا لَيْسَ مِنْ عِلْمِيْهِ صَيَّمَ عَمَلَهُ وَخَابَ أَمْلَهُ» (بحارالأنوار، ج: ۱، ص: ۲۱۸).	۳
	خستگی ناپذیری افراد مصمم	«مَا ضَعُفَ بَدْنُ عَمَّا قَوَيَتْ عَلَيْهِ النِّيَةُ» (من لا يحضره الفقيه، ج: ۴، ص: ۴۰۰).	۴
	خطاشناسی به واسطه مشورت	«مَنْ اسْتَقْبَلَ وُجُوهَ الْأَرَاءِ عَرَفَ مَوْاقِعَ الْحَطَّا» (دشتی، حکمت: ۱۷۳، ص: ۶۶).	۵
۴: زیارتی	استقامت نتیجه بخش	«إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ مُمَّ اسْتَقَامُوا تَسْتَبَّلُ عَلَيْهِمُ الْمُلَائِكَةُ لَا تَخَافُو وَلَا تَحْزُنُو وَأَبْشِرُو بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ شُوَّعَدُونَ» (فصلت: ۳۰).	۱
	کیفیت نتیجه، معلول کمیت تلاش	«وَأَنْ لَيْسَ لِإِنْسَانٍ إِلَّا مَا سَعَى» (النجم: ۳۹).	۲
	استقامت ورزی صبورانه	«الْعَمَلُ، ثُمَّ الْتَّاهِيَةُ التَّاهِيَةُ، وَالْاسْتِقَامَةُ الْاسْتِقَامَةُ، ثُمَّ الصَّبَرُ الصَّبَرُ، وَالْوَرَعُ، إِنَّ لَكُمْ تَهَايَةً فَانْهَا إِلَى هَمَّاتِكُمْ» (نهج البلاغه، خطبه: ۱۷۶).	۳
	لزوم تلاش بی وقفه	«وَاللَّهُ... مُهْمَلُكُمْ فِي مَضْمَارِ مُحَمَّدٍ وَلَيَسْتَأْرِعُوا سَبَقَهُ؛ فَشَدُّوا عُقْدَ الْمَازِرِ، وَاظْهُرُوا قُصُولَ الْحَوَاضِرِ؛ لَا تَجْتَمِعُ عَرَبَةٌ وَلِيَمَّةٌ» (نهج البلاغه، خطبه: ۲۴۱).	۴
۵: معنوی اراده ایجاد	لزوم توجه به اسباب غیر مادی	«كَمْ مِنْ فَيْئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَيْئَةً كَثِيرَةً يَأْذِنُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ» (بقره: ۲۴۹).	۱
	اعتماد کامل به مقدرات الهی	«قُلْ لَئِنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مُؤْلَدُنَا وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَتَوَكَّلُ الْمُؤْمِنُونَ» (توبه: ۵۱).	۲
	اعتماد به خدا	«الْتَّقْتُهُ بِاللَّهِ مَنْ لِكُلِّ غَالٍ وَسُلْمٌ إِلَى كُلِّ عَالٍ» (بحارالأنوار، ج: ۵، ص: ۱۴).	۳
	ارزش امور باطنی	«إِنَّ الْغَنِيَّ وَالْمُرِّيَّ بِيَحْوَلَانِ فَإِذَا ظَفَرَا بِمَوْضِعِ التَّوْكِلِ أُوتُنَا» (کافی، ج: ۲، ص: ۶۵).	۴
	تکامل در سایه انجام اعمال نیک	«الْتَّوْكِلُ عَلَى اللَّهِ بَحَاجَةٍ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَجُزُّ مِنْ كُلِّ عَدُوٍّ» (بحارالأنوار، ج: ۷۵، ص: ۷۹).	۵

در مرحله اعتبارسنجی، برای حصول اطمینان از «اتقان» و «کارآمدی» یافته‌ها از نظر ۱۳ کارشناس متخصص علوم انسانی و روان‌شناسی استفاده شد که گزارش CVI محاسبه شده این‌گونه بود. میل به پیشتازی 0.89 ، فایده‌نگری 0.92 ، احتمال موفقیت 0.86 ، نیرومندی انگیزه 0.86 ، حمایت معنوی ادراک شده 0.89 .

حداقل مقدار قابل قبول برای شاخص CVI برابر با 0.79 است (شولتز و دیگران، ۲۰۱۴، ص ۱۲۴). بنابراین، اگر شاخص روایی محتوا کمتر از 0.79 باشد، مؤلفه مورد نظر باید حذف شود. همان‌طور که جدول (۵) نشان می‌دهد اتقان تمام سبک‌ها تأیید می‌شود. با توجه به این که حداقل CVI محاسبه شده در این پژوهش بالای 0.85 به دست آمده است، تمامی مؤلفه‌ها از نظر کارشناسان مورد تأیید قرار گرفته‌اند. مدل مفهوم انگیزش پیشرفت در شکل شماره ۱ نشان داده شده است.

شکل ۱: مدل مفهومی پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های حاصل از پژوهش، پنج مؤلفه «میل به پیشتازی»، «فایده‌نگری»، «احتمال موفقیت»، «نیرومندی انگیزه» و «حمایت معنوی ادراک شده» را نشان داد. مؤلفه‌ها و شاخص‌هایی که برای انگیزش-پیشرفت احصاء شده‌اند، هرکدام به نحوی به وقوع رفتار هدف‌دار کمک می‌کنند. در عین حال، میزان و نوع ارتباط این مؤلفه‌ها با یکدیگر متفاوت است. نزدیک‌ترین مفهوم روان‌شناسی به انگیزش-پیشرفت، انگیزش درونی است و از این جهت قسمت‌های زیادی از یافته‌های این پژوهش با یافته‌های مربوط به انگیزش درونی

مطابقت و هم خوانی دارد. فرد بسته به شدت انگیزش و شدت نیرویی که در او به وجود آمده است (انگیزش درونی)، فعالیت‌ها و اعمال خود را بدون این‌که عامل خارجی در کار باشد، به سوی رفتار سوق می‌دهد. انگیزش درونی و انگیزش-پیشرفت مشترکات زیادی با هم دارند. شاید بتوان گفت انگیزش-پیشرفت نوعی انگیزش درونی و یا شکل تکامل‌افته‌تر آن است. مؤلفه‌های انگیزش-پیشرفت و ویژگی‌های ذیل هر مؤلفه نیز بر اساس یافته‌های روان‌شناسی قابل تبیین است. در رابطه با انگیزش-پیشرفت مدل‌های زیاد و متنوعی مطرح شده است. مورای^۱ نخستین فردی بود که در سال‌های ۱۹۳۰ میلادی و در کتاب شخص‌شناسی خود، موضوع نیاز به پیشرفت را مطرح کرد. او یکی از مهم‌ترین نیازها را نیاز برای پیشرفت می‌دانست و برای سنجش این نیاز و همین طور سایر نیازها از مجموعه تصاویر مبهمنی استفاده می‌کرد که موقعیت‌های معمولی گوناگونی را مجسم می‌کردند و آزمون آن درآفت موضوع (TAT) نام داشت. مورای نیازهای انسانی را شناسایی کرده و آنها را به دو گروه کلی تحت عنوان نیازهای اولیه و ثانویه طبقه‌بندی نمود. وی نیازهای ثانویه را اکتسابی دانسته و تأثیرات اجتماع را در شکل‌گیری این نیازها حائز اهمیت می‌دانست. از مهم‌ترین نیازهای ثانویه مورای می‌توان به نیاز پیشرفت اشاره کرد. نظریه نیازهای اکتسابی نیز که در اوایل دهه ۱۹۵۰ میلادی توسط مک‌کللن مطرح شد به نظریه نیازهای سه‌گانه مک‌کللن مشهور شده است. وی در نظریه خود به بیان سه مورد از نیازها اشاره می‌کند که برای بروز رفتار و نمود انگیزش در افراد به کار می‌رود که عبارتند از: نیاز به کسب موفقیت (توفیق طلبی)^۲، نیاز به کسب قدرت^۳ و نیاز به کسب دوستی (نیاز به وابستگی)^۴. مک‌کللن مطالعات گسترده‌ای را در زمینه نیاز به پیشرفت انجام داد. او معتقد بود نیاز به پیشرفت، سائقی است که می‌تواند رفتار را تقریباً در همه موقعیت‌ها نیرومند ساخته و هدایت کند و با پژوهش‌های خود، به بیان ویژگی‌های افراد دارای نیاز به پیشرفت زیاد و کم پرداخت. از نظریه اتكینسون^۵ با عنوان الگوی پویش‌های عمل^۶ یاد می‌شود (ریو، ۱۳۹۵). تفاوت

1. Muray,H.

2. McClelland's Achievement Motivation Theory.

3. Need for Achievement.

4. Winterbottom,A.E.

5. Need for Power.

6. Need for Depend.

7. Atkinson,J.W.

اصلی نظریه اتکینسون با مکمل‌لند در این است که وی علاوه بر نیاز به پیشرفت، مؤلفه‌های دیگری را نیز در سازه انگیزش-پیشرفت در نظر گرفته است از نظر او رفتار پیشرفت نه تنها به نیاز پیشرفت بلکه به احتمال موفقیت و ارزش تشویقی موفقیت نیز بستگی دارد. بنابراین، نیاز به پیشرفت فقط تا اندازه‌ای انگیزش-پیشرفت را پیش‌بینی می‌کند. برای اینکه بتوانیم انگیزش-پیشرفت را تبیین کنیم، باید سازه‌ها و عوامل دیگری را نیز در نظر بگیریم. اتکینسون در مدل اولیه خود سه مؤلفه را برای انگیزش-پیشرفت در نظر گرفت که عبارتند از: نیرومندی نیاز فرد برای پیشرفت^۱ (Ms)، نیرومندی ادراک احتمال موفقیت (Ps)^۲ و ارزش تشویقی موفقیت در آن رفتار (Is)^۳ که به صورت فرمول $Is = Ms \times Ps \times Ts$ بیان می‌شود.

یافته‌های این پژوهش با الگوی ارائه شده از سوی وینتر بوتوم^۴ نیز متفاوت است. وی در تبیین انگیزش الگوی کل نگر اجتماعی را معرفی کرده است. از نظر وی انگیزش-پیشرفت متاثر از سازه‌های اجتماعی چند بعدی است. این سازه‌ها مواردی مانند: ارزش‌های فرهنگی، نظام‌های نقش اجتماعی، فرایندهای تربیتی، الگوهای فرزندپروری و ارتباط با همسایان را دربرمی‌گیرد. درحالی که در پژوهش حاضر مؤلفه میل به پیشتازی با گرایش به شکوفایی و تحقق بخشیدن به ظرفیت‌های بالقوه در خود اشاره دارد. ریشه گرایش به شکوفایی، در درون آدمی است آن چنانی که میل به دوری از نقص، ضعف و خمودی نیز دارای یک منشأ و خاستگاه درونی است. به گفته آدلر^۵، «دوری از احساس کهتری، از نیازهای اساسی آدمی است». به عبارت دیگر، انسان همواره به دنبال نوعی افزایش کمی و کیفی و یا شکوفایی است (بسیری، ۱۳۸۸، ص۵). خودشکوفایی اصطلاحی است که اولین بار توسط گلدشتاین^۶ معرفی شد و اغلب به استفاده مازلو^۷ در معرفی سلسله مراتب نیازهایش اشاره دارد. مازلو در مقاله خود در رابطه با انگیزه انسانی که برای اولین بار در آن هرم نیازهای خود را معرفی کرد، خودشکوفایی را این‌گونه تعریف کرد: «هرکس باید آن چیزی باشد، که می‌تواند باشد نه اینکه چه بوده و اکنون چه هست» (شاملو، ۱۳۹۷، ص۷۹). به عبارت دیگر خودشکوفایی فرایندی

1. Dynamics of action model.

2. Motive to success.

3. Precieved probability of success.

4. Incentive value of success.

5. Adler,A.

6. Goldstein,K.

7. Maslow,A.

روان‌شناسی است با هدف استفاده بهینه از توانایی‌ها و منابع موجود در نهاد فرد که این فرایند ممکن است نسبت به شخصی تا به شخص دیگر متفاوت باشد.

یکی دیگر از مؤلفه‌های به دست آمده در این پژوهش، فایده‌نگری بود که سازه‌های مختلفی همچون عاقبت‌اندیشی را شامل می‌شود. تبیین ویژگی عاقبت‌اندیشی به عنوان بخشی از انگیزش-پیشرفت به این صورت است که داشتن هدف در زندگی از لوازم اصلی حیات سعادتمندانه و معنادار محسوب می‌شود. انسان زمانی امنیت خاطر و آرامش دارد که افق روشنی برای آینده خود ترسیم کند، هدفی را در نظر بگیرد و با انگیزه و میل درونی برای رسیدن به آن، تلاش کند. از نظر روان‌شناسان بدترین حالت برای آدمی، زمانی است که احساس سرگردانی کند و بلا تکلیف بماند. انسان بدون هدف خلق نشده است، کارها و اعمالش باید بر پایه هدفی صورت بگیرد.

از سوی دیگر، در این عمر کوتاه، رسیدن به همه اهداف و آرزوها ممکن نیست، بنابراین انسان باید هدفی را که ارزشمندتر است انتخاب کند. اگر اهداف متفاوت و متعدد دنبال شود نتیجه‌ای جز شکست و ناکامی نخواهد داشت: «مَنْ أَوْمَأَ إِلَى مُتَفَاوِتٍ حَذَّلَهُ الْحِيَلُ» (دشتی، ۱۳۹۷، حکمت ۴۰۳، ص ۷۲۶)؛ کسی که به کارهای مختلف بپردازد، نقشه‌ها [و پیش‌بینی‌هایش] به جایی نمی‌رسد. و اگر به جایی هم رسید مسائل مهم‌تر را ضایع خواهد کرد، چنان‌که امام علی علیه السلام فرمودند: «مَنْ إِشْتَغَلَ بِغَيْرِ الْمُهْمَ ضَيَّعَ الْأَهْمَ» (تمیمی‌آمدی، ۱۴۱۵ ق، ج ۱، ص ۶۲۶)؛ کسی که به امور غیر مهم بپردازد، مسائل مهم‌تر را ضایع می‌سازد. کسی که دنبال موفقیت در کارهای است باید در ابتدای امر، هدف خود را مشخص کند و بعد از اینکه مهم‌ترین هدف را شناسایی کرد، با تمام توان جهت رسیدن به آن تلاش کند، چراکه موفقیت انسان در کارهایی است که فکر و اندیشه را در همان کار بکار می‌گیرد. امام علی علیه السلام فرمودند: «إِنَّ رَأِيكَ لَا يَسْعُ لِكُلِّ شَيْءٍ فَقَرِّعَهُ لِلْمُهْمِ» (لیثی واسطی، ۱۳۷۶، ج ۱، ص ۱۵۶)؛ فکر تو وسعتی که همه امور را فرا بگیرد ندارد، پس آن را برای امور مهم فارغ بگذار. البته به این نکته نیز باید توجه کرد که انسان برای رسیدن به هدف، مجاز نیست از هر وسیله‌ای استفاده کند. به دیگر سخن هیچ وقت هدف وسیله را توجیه نمی‌کند، امام علی (علیه السلام) در این زمینه فرمودند: «مَا ظَفَرَ مَنْ ظَفَرَ الْأَئْمُ بِهِ وَالْغَالِبُ بِالشَّرِ مَغْلُوبٌ» (دشتی، ۱۳۹۷، ص ۵۳۳)؛ کسی که گناه به وسیله او پیروز شود، پیروز نیست و کسی که با بدی غلبه کند، شکست خورده است.

یکی از ویژگی‌های به دست آمده برای مؤلفه احتمال موفقیت، مشورت است. مشورت از اهمیت بالا و جایگاه ویژه‌ای در اسلام برخوردار است تا آنجا که در قرآن کریم، سوره‌ای

تحت عنوان «شوری» وجود دارد و در آیاتی نیز مسئله مشاوره مطرح و به انجام آن دستور داده شده است «وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ» (شوری، ۳۸)؛ و کارهایشان به صورت مشورت در میان آنهاست. اهمیت مشاوره در اسلام به اندازه‌ای است که خداوند به پیامبرش امر می‌کند که مشورت کند: «وَشَاوِرُهُمْ فِي الْأَمْرِ» (آل عمران، ۱۵۹)؛ با مردم خود مشورت کن و از آنان نظر بخواه. البته شکی نیست که مشورت ائمه مخصوصین علیهم السلام به خاطر رفع جهل نبوده است، بلکه به این جهت بوده که اولاً، این اصل را پایه‌گذاری کند (جنبه آموزشی) و مسلمانان را به اهمیت مشورت متوجه سازند تا آنان شور و مشاوره را جزء برنامه‌های زندگی خود قرار دهند و ثانیاً به همراهان و پیروان خود شخصیت داده تا نیروی فکر و اندیشه آنان پرورش یابد. مشورت به انسان کمک می‌کند تا افکار و اندیشه‌های دیگران، به ویژه صاحب‌نظران و متخصصان را به یاری طلب و با قرار دادن افکار و اندیشه‌های آنان در کنار فکر و نظر خود، بر قدرت، وسعت و عمق اندیشه و بینش خود بیفزاید و از درخشش افکار و اندیشه‌های دیگران بهره‌مند شده و احتمال موفقیت خود را افزایش دهد. حضرت علی علیهم السلام می‌فرماید: «مَنْ شَاوَرَ ذُو الْعُقُولِ إِسْتَضَاءَ بِأَنْوَارِ الْعُقُولِ» (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰ ق، ۸۶۳۴)؛ هرکه با خردمندان مشورت کند، از پرتو خردها روشنایی گیرد. یکی دیگر از آثار مثبت مشورت این است که مشورت کردن و استفاده از نقطه‌نظرهای دیگران به انسان کمک می‌کند تا خطاهای و اشتباهات را بشناسد. چنان‌که امام علی علیهم السلام می‌فرمایند: «مَنْ أَسْتَقَبَلَ وُجُوهَ الْأَرَاءِ عَرَفَ مَوَاقِعَ الْخَطَا»؛ (دشتی، ۱۳۹۷، حکمت ۱۷۳، ص ۶۶۶) هر کس آرای گوناگون را ببیند، جایگاه‌های خطای خطا (نادرست‌اندیشی) را باز شناسد. مشاوره فرایندی سودمند است که می‌تواند زمینه چیرگی بر مشکلات و رشد فکری و افزایش تشخیص و تصمیم‌گیری را فراهم کند و احتمال کامروایی و پویایی فرد را افزایش دهد. امام علی علیهم السلام فرمودند: «مَنْ قَدَّمَ الْخَيْرَ أَغْنَمْ» (تمیمی آمدی، ۱۴۱۰ ق، ۱۴۱۰، ۵۸۵)؛ مشورت‌کننده کامیاب و رستگار خواهد شد. بنابراین، مشورت انگیزه‌ساز است. نیرومندی انگیزه یکی دیگر از مؤلفه‌های پیشرفت بود که با ویژگی عزم و اراده شناخته می‌شود. در آموزه‌های دینی و اسلامی بر تقویت اراده و عزم قوى سفارش اکید شده و یکی از صفات بارز مؤمنان، اراده استوار و عزم راسخ در راه عقیده و ارزش‌های دینی و انسانی بیان شده است. امام محمد باقر علیهم السلام در این باره می‌فرمایند: «الْمُؤْمِنُ أَصْلَبُ مِنَ الْجَبَلِ، الْجَبَلُ يُسْتَقَلُ مِنْهُ، وَالْمُؤْمِنُ لَا يُسْتَقَلُ مِنْ دِينِهِ شَيْءٌ» (کلینی، ۱۴۰۷ ق، ج ۲، ص ۲۴۱)؛ مؤمن از کوه استوارتر و مستحکم‌تر است؛ زیرا اجزایی از کوه جدا می‌شود، ولی از دین مؤمن، چیزی جدا نمی‌گردد. شخص با اراده کسی است که وقتی در مورد کاری، به خوبی تأمل کرد، تصمیم به انجام

دادن آن می‌گیرد و با فعالیت و ثبات قدم، آن را به اجرا درمی‌آورد. امام علی علیه السلام می‌فرماید: «مَنِ اسْتَدَامَ قَرْعَ الْبَابِ وَلَجَّ وَلَجَّ» (تمیمی‌آمدی، ۱۴۱۰ق، ۹۱۶)؛ هر که پیوسته دری را بکوبد و سماجت ورزد، (سرانجام) وارد شود. البته پافشاری بر تصمیمی غلط، ثبات قدم نخواهد بود و فرد سست اراده، با رخداد کوچک‌ترین مشکل، از ادامه انجام کار دلسُرده و کوشش خود را متوقف می‌سازد. امام صادق علیه السلام در این رابطه می‌فرماید: «ثَلَاثٌ يَحْجُزُ الْمَرْءَ عَنْ طَلَبِ الْمَعَالِيِّ: قَصْرُ الْهِمَّةِ وَقَلْلَةُ الْحِيلَةِ، وَضَعْفُ الرَّأْيِ» (حرزانی، ۱۴۵۴ق، ص ۳۱۸)؛ سه چیز انسان را از رفتن در پی مقامات عالیه و اهداف بلند، باز می‌دارد: کوتاهی همت، چاره اندیش نبودن، و سستی اندیشه. همچنین کسی که اراده‌ای قوی دارد، آنچه را با تأمُّل خواسته است، با کوشش و ثبات قدم به دست می‌آورد. چنانچه امام علی علیه السلام می‌فرماید: «مَنْ طَلَبَ شَيْئًا نَالَهُ أَوْ بَعْضَهُ» (دشتی، ۱۳۹۷، حکمت ۳۸۶، ص ۷۲۲)؛ هر که چیزی را جستجو کند، به همه یا قسمتی از آن، دست می‌یابد. شخص با اراده هدفی معقول داشته، تا زمانی که به آن نرسیده است، از تعقیب هدف خود باز نمی‌ایستد. مشکلات و موانع روانی یا مادی، به اراده و عزم او لطمہ نمی‌زند و از پیشرفت‌ش جلوگیری نمی‌کند. چنانچه در بیانات امام علی علیه السلام آمده است: «الْمَدَاوِمَةُ الْمَدَاوِمَةُ! إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ لِعَمَلِ الْمُؤْمِنِينَ غَايَةً لِإِلَّا الْمَوْتَ» (نوری، ۱۴۰۸ق، ج ۱، ص ۱۳۰)؛ مداومت ورزید، مداومت ورزید؛ زیرا که خداوند برای عمل مؤمنان پایانی جز مرگ قرار نداده است.

مؤلفه حمایت معنوی ادراک شده (توکل) به عنوان پنجمین مؤلفه شناسایی شده و به معنای اظهار ناتوانی در کاری و اعتماد کردن به دیگری است (ابن‌فارس، ۱۴۵۴ق، ج ۶، ص ۱۳۶). در فرهنگ دینی نیز عبارت است از اینکه انسان تنها خداوند را تأثیرگذار در عالم هستی بداند؛ از این رو تنها به او اعتماد کرده و از غیر او قطع امید می‌کند و امور خود را به او وا می‌گذارد (نراقی، ۱۳۸۳ق، ج ۳، ص ۲۱۸). حقیقت توکل، اعتماد قلبی در تمام کارها بر خدا و صرف نظر کردن از ماسوی الله است. لکن منافاتی با استفاده از اسباب و فعالیت‌های جسمانی و تدابیر عقلانی انسان ندارد. توکل با تفویض ارتباط نزدیکی دارد. تفاوت توکل و تفویض این است که در تفویض انسان خود را بدون قدرت می‌بیند و تنها خدا را دارای تأثیر در امور می‌داند؛ اما در توکل خدا را در کسب خیر و منفعت، وکیل خود می‌کند. همچنین توکل با فضائل اخلاقی دیگری همچون رضا و تسلیم نیز مرتبط است. چنانچه مقام رضا و تسلیم برتر از مقام توکل است. در مقام توکل، انسان خدا را وکیل خود قرار می‌دهد؛ اما تعلق به امور دنیوی را کنار نمی‌گذارد؛ ولی در مرتبه رضا و تسلیم، به آنچه که خداوند مقرر کرده

است رضایت می‌دهد؛ هرچند موافق میلش نباشد. لازم به ذکر است که توکل انسان‌ها با هم تفاوت دارد و به مرتبه یقین و توحید آنها وابسته است. هراندازه ایمان قوی‌تر باشد، درجه توکل انسان هم بالاتر است (همان، ص ۲۲۹).

توکل و مشتقات آن، ۷۰ بار در قرآن به کاررفته است. قرآن در موارد متعددی از ایمان و توکل در کنار یکدیگر سخن به میان آورده به عنوان مثال: «قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمْنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوْكِيدُنَا» (ملک، آیه ۲۹)؛ بگو: او خداوند رحمان است، ما به او ایمان آورده و بر او توکل کرده‌ایم و در مواردی توکل را لازمه ایمان دانسته است مانند: «وَعَلَى اللَّهِ فَلَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ» (آل عمران، ۱۲۲)؛ و افراد بایمان، باید تنها بر خدا توکل کنند. برخی توکل را به معنای دست روی دست گذاشتن و رها کردن کار و کوشش می‌پندازند. اعتماد بر اسباب و علت‌های ظاهری با توکل ناسازگاری ندارد؛ زیرا اسباب و علت‌های ظاهری قدرت مستقل ندارند و تأثیر آنها در دایره قدرت و مشیت خداوند است.

با توجه به مطالب گفته شده و با در نظر گرفتن الگوهای انگیزشی موجود و مطرح شده در رابطه با پیشرفت، هرچند به صورت دقیق به رفتار و فرایند انگیزش-پیشرفت پرداخته شده است، ولی از آنجا که بررسی مفهوم مورد نظر به صورت جامع نبوده بنابراین طرح و الگوهای ارائه شده نیز از حیث ساختار مبنایی، کامل نمی‌باشد و ناظر به علل و عوامل شکل‌گیری انگیزش-پیشرفت با توجه به مؤلفه‌های ساختاری آن نمی‌باشد. چنانچه تفصیلاً اشاره شد تمرکز سه نظریه مواری، مک‌کلند و اتکینسون و خصوصاً دو مورد اول، عمدتاً بر روی بیان نیازهای اکتسابی افراد می‌باشد و تنها از منظر نیاز فردی به افراد توجه شده است. برخلاف نظریه بوتوم که به صورت ویژه‌ای به بیان بعد بیرونی و اجتماعی افراد پرداخته شده است و اشاره‌ای به جنبهٔ درونی و نیازهای ذاتی افراد نشده است. مضافاً اینکه در هیچ‌کدام از مدل‌های ذکر شده، بیانی در رابطه با در نظر گرفتن جنبهٔ معنوی که یکی از خاستگاه‌های اساسی به منظور شکل‌گیری و تحقق انگیزش-پیشرفت می‌باشد، صورت نپذیرفته است. بنابراین بر این اساس می‌توان از مدل مفهومی ارائه شده در تربیت و تعالی انسان که ثمرة آن کسب موفقیت‌های مادی و نیل به آرامش و سعادت معنوی است، استفاده کرد.

محدودیت‌های تحقیق

محدودیت‌های تحقیق حاضر عبارتند از:

۱. در این پژوهش مؤلفه‌های انگیزش-پیشرفت در آیات قرآن و صرفاً در منابع تفسیری

- و روایی شیعی مورد مطالعه قرار گرفته است و به بررسی منابع اهل سنت پرداخته نشده است.
۲. در این پژوهش برای مفهوم سازی انگیزش-پیشرفت از روش تحلیل کیفی محتوای متون دینی استفاده شده است.
  ۳. در این پژوهش مؤلفه های انگیزش-پیشرفت بیشتر بر اساس واژه ها و گزاره های هم سو بررسی شده و به مفاهیم و گزاره های ناهم سو (متضاد و متقابل) کمتر پرداخته شده است.
  ۴. برای روایی سنجی در این پژوهش از نظر ارزیابان و بازبینی توسط پژوهشگر استفاده شده است.

پیشنهادهای تحقیق

با توجه به محدودیت های بیان شده پیشنهادها عبارتند از:

۱. پیشنهاد می شود مؤلفه های انگیزش-پیشرفت در دیگر منابع اسلامی مورد بررسی قرار گیرد.
۲. پیشنهاد می شود برای استخراج و مفهوم سازی مؤلفه های انگیزش-پیشرفت، از روش های تفسیری، تحلیل محتوا و تحلیل مضمونی و روش اجتهادی نیز استفاده شود.
۳. پیشنهاد می شود مؤلفه های انگیزش-پیشرفت بر اساس واژه های متضاد و متقابل نیز مورد بررسی قرار گیرد.
۴. پیشنهاد می شود برای روایی سنجی یافته ها از روش های دیگر مانند سه سو سازی نیز استفاده شود.

منابع

- قرآن کریم، ترجمه: ناصر مکارم شیرازی، قم: انصارالمهدی.
- نهج البلاعه، (۱۳۹۷)، ترجمه: محمد دشتی، انتشارات پارسایان.
- ابن بابویه، محمد بن علی (۱۴۰۵ ق)، من لا يحضره الفقيه، بيروت: دارالاضواء.
- ابن شعبه حجازی، حسن بن علی (۱۴۰۴ ق)، تحف العقول، قم: جامعه مدرسین.
- ابن فارس، احمد بن فارس (۱۴۰۴ ق)، معجم مقاييس اللغة، بيروت: دارالجميل.
- احسائی، ابن ابی جمهور (۱۴۰۵ ق)، عوالي الالئ العزیزية فی الأحادیث الدینیة، قم: دار سید الشهداء للنشر.
- بشیری، ابوالقاسم (۱۳۸۸)، تبیین روان‌شناسخنی الگوی انسان کامل، سال دوم، شماره چهارم، زمستان ۱۳۸۸، ص. ۴۰-۵.

- تمیمی‌آمدی، عبدالواحد (۱۴۱۰ ق)، *غور الحكم و درر الكلم*، قم: دارالكتب الإسلامية، چاپ دوم.
- حمز عاملی، محمد بن الحسن (۱۴۱۴ ق)، *تفصیل وسائل الشیعه إلى تحصیل مسائل الشريعة*، بيروت: مؤسسة آل البيت للتراث، الإحياء التراث.
- راغب اصفهانی، حسين بن محمد (۱۴۱۲ ق)، *المفردات في غريب القرآن*، تحقيق: داودی، صفوان عدنان، ص: ۵۶۵ دمشق، بيروت، دارالقلم، الدار الشامیة، چاپ اول.
- ریو، جان، مارشال (۱۳۹۵)، *انگلیزش و هیجان*، ترجمه: یحیی سیدمحمدی، تهران: نشر ویرایش.
- سیف، علی‌اکبر (۱۴۰۱)، *روان‌شناسی پرورشی (روان‌شناسی یادگیری و آموزش)*، ویرایش هفتم، تهران: انتشارات دوران.
- شاملو، سعید (۱۳۹۷)، *روان‌شناسی شخصیت*، تهران، رشد، چاپ دوازدهم.
- شجاعی، محمدصادق (۱۳۹۷)، *انگلیزش و هیجان، نظریه‌های روان‌شناسی و دینی*، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- -----، روش تحلیل کیفی محتوای متون دینی، *مجله مطالعات اسلام و روان‌شناسی*، دوره ۱۴، شماره ۲۷ - شماره پیاپی ۲۷، پاییز و زمستان ۱۳۹۹ ص ۴۱-۷۳.
- شولتز دوان و شولتز آلن سیدنی (۱۳۹۶)، *نظریه‌های شخصیت*، ترجمه: یحیی سیدمحمدی، تهران: انتشارات ویرایش، چاپ ۳۷.
- شیخ صدقوق، محمد بن علی (۱۴۱۷ ق)، *الأمالى للشيخ الصدقوق*، قم: مؤسسهبعثة.
- ظهیری ناو، بیژن و رجبی، سوران (۱۳۸۸)، بررسی ارتباط گروهی از متغیرها با کاهش انگلیزش تحصیلی دانشجویان رشته زبان و ادبیات فارسی، *دوفاصله علمی- پژوهشی*، دانشگاه شاهد، شماره ۳۶.
- فراهیدی، خلیل (۱۴۱۰ ق)، *كتاب العين*، قم، انتشارات هجرت، چ دوم.
- فرشی، سید علی‌اکبر (۱۳۷۸)، *قاموس قرآن*، تهران: دارالكتب الإسلامية، چاپ ششم.
- کلینی، محمدبن یعقوب (۱۴۰۷ ق)، *کافی، تصحیح غفاری علی‌اکبر و محمد آخوندی*، چ چهارم، تهران: دارالكتب الإسلامية.
- لیشی واسطی، علی بن محمد (۱۳۷۶)، *عيون الحكم والمواعظ*، قم: دارالحدیث، چاپ اول.
- مجلسی، محمدباقر (۱۴۰۳ ق)، *بحار الأنوار*، چ دوم، بيروت: دارإحياء التراث.
- مصطفی، ابراهیم و همکاران (۱۴۲۷ ق)، *معجم الوسيط*، تهران: انتشارات مرتضوی.
- مطهری، مرتضی (۱۳۹۵)، *مجموعه آثار*، انتشارات صدر، تهران.
- نراقی، محمد مهدی (۱۳۸۳ ق)، *جامع السعادات*، نجف: منشورات جامعة النجف الدينية.
- نوری، حسين بن محمد تقی (بی‌تا)، *مستدرک الوسائل*، مؤسسة آل البيت للتراث، الإحياء التراث، بيروت، لبنان.

- هوی، ک و میسکل، س (۱۳۸۲)، *تئوری تحقیق و عمل در مدیریت آموزشی*. ترجمه: عباسزاده، میرمحمد، جلد دوم، ارومیه: انتشارات انزلی.
- Alderman, M. K. (2013). *Motivation for achievement: Possibilities for teaching and learning*. Routledge.
- Hoy, W. k. & Miskel, C. G. (2008). *Educational Administration Theory*.
- James Y. Shah, Wendi L. Gardner - *Handbook of Motivation Science-Guilford Press* (2008).
- Krou, M. R. , Fong, C. J. , & Hoff, M. A. (2021). Achievement motivation and academic dishonesty: A meta-analytic investigation. *Educational Psychology Review*, 33(2), p 427-458.
- cclelland, D. C. Atkinson. J. W. Clark, R. A. & Lowell, E. L. (1953).
- Reeve, J. (2018). *Understanding motivation and emotion*. John Wiley & Sons. *The achievement motive*. NewYork: Appleton Century Crofts.
- Vilder, B. (1989). *Implication of the current theory of achievement motivation Psychology in school*.
- Wigfield, A. , Muenks, K. , & Eccles, J. S. (2021). Achievement motivation: what we know and where we are going. *Annual Review of Developmental Psychology*, 3, p 87-111.